

בתי המשפט

ת.א. 10243/06 בשא 160168/04 29/05/2006	בית משפט השלום תל אביב-יפו
	בפני: כב' השופט מארק – הורנצ'יק דליה

סוויסה יעקב**מבקש****ב ג ד****1. א.מ פרחים בע"מ****2. מ.צ.ר הפקות בע"מ****משיב**

בא כוח המבקש עו"ד ארנון חזון

בא כוח המשיבה 1 עו"ד טוני גרינמן ועו"ד חגי פלאג

בא כוח המשיבה 2 עו"ד ארן בן-דוד

חלה

1. המשיבה 1 הגישה תביעה כספית לבימ"ש זה, בגין העתקה ופרסום שלא כדין של איור אשר בבעלותה (המשמש אותה כלגו לצרכי פרסום). לטענת המשיבה 1, המבקש והמשיבה 2 העתיקו את האיור של המשיבה 1 ולפיכך כמה למשיבה 1 לטענתה עילית תביעה בהפרת זכויות יוצרים, גניבת עין ועשיות עושר ולא במשפט.
2. לטענת המבקש – יש למחוק את התביעה על הסף מאחר ובימ"ש השלום בתל-אביב נעדר סמכות מקומית לדון בתובענה וזאת לאור אי עמידתו בתנאי סעיפים (א) (1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.
3. תקנה 3 (א) (1) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד - 1984 קובעת את הסמכות המקומית על פי מקום מגוריו או עסקו של הנתבע.
4. לטענת המבקש מקום עסקו ומקום מגוריו של המבקש – בחיפה ועל כן לבימ"ש השלום בחיפה הסמכות לדון בתובענה.
5. מנגד טענת המשיבה 1 – כי המשיבה 2 פרסמה את האיור המופיע בין היתר באתר האינטרנט שלו ובכך הביאה לפרסומו של האיור בכל מקום בישראל, ולפיכך לבימ"ש השלום בתל-אביב סמכות

מקומית לדון בתובענה. לטענתה – כל אדם באשר הוא נמצא יכול לצפות באתר האינטרנט של המשיבה 2, להציג חומרים ממנו ואף לשמר אותו כקובץ מועתק בספרייה הממוחשבת שביבדו. לפיכך – טענת המשיבה 1 – נופל במקרה לגדרו של "מקום מעשה או מהדל", בהתאם לתקנה 3 (א) (5) לתקנות סד"א.

בסעיף 12 לכתחילה נטען כי נעשה שימוש מפר בעיצוב המגנט של המשיבה 1, לרבות באירור ובחיתוך הייחודי לתובעת לצורך מגנט המפרסם את חנות הפרחים המתחרה של המבוקש וכי העתקת האירור והעיצוב הייחודי למשיבה 1 הופיעו אף באתר האינטרנט ובקטלוגים מקדמי מכירות של המשיבה 2 ועליהם שמה של חנות הפרחים המתחרה כאמור.

הדין שלנו איננו מספק תשובה ברורה לשאלת מהי סמכות השיפוט המקומית של העתקה או פרסום מפר שנעשה באתר האינטרנט. התפוצה באינטרנט מגיעה לכל רחבי הארץ ואף מעבר לגבולות מדינת ישראל, והעתקה המפירה יכולה להגיע לכל משתמש באתר האינטרנט. הפרסום באתר האינטרנט מגיע לכל משתמש בארץ, בין השאר גם לתושבי תל-אביב.
וראה: בש"א (השלום קריית גת) 884/02 – גיל לנDAO נ' בני חסן, מיום 01/05/02 מפי כב' סגנית הנשיה השופטת רחל ברקאי.

וראה: מאמרה של ג.כהן צורייאל "סמכות השיפוט באינטרנט" שערי משפט, כרך א' חוברת 2 עמ' 227.

וראה: בש"א (מחוזי י-מ 2841/03 רעות אלקטронיקה ורכיבים בע"מ נ' מראות אימאו') (פDAOOR כרך 03 (14) (54).

לכוארה – הסמכות המקומית בפרסום אינטרנט נסמכת על תקנה 3 (א) (5) לתקנות סדר הדין האזרחי המנקות סמכות מקומית לפי "מקום מעשה או מהדל" שבשלו תובעים כאשר הפרסום בראשת האינטרנט ניתן לראותו כפרסום בתל-אביב.

9. דא עקא שתקנה 3 (א) (1) לתקנות סד"א גוברת על האפשרויות השונות במסגרת תקנה 3 (א) לתקנות סד"א.

10. הרישא של תקנה 3 (א) (1) לתקנות סד"א נפתח במילים: "על אף האמור בתקנת משנה (א)".

11. במתה שבין הוראות תקנה 3 (א) (5) לתקנות סד"א – "מקום מעשה או מהדל" – לו טענת המשיבה, ולבין תקנה 3 (א) לתקנות סד"א גוברת הוראת תקנה 3 (א) לתקנות סד"א: שכן לשון תקנה 3 א' (1) היא: "מקום שבו עסקו התובע מספר سنיפים, יהיה אחד מהם בתחום השיפוט בו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנتابע – תוגש התובענה לביהם" ש

באוטו תחום שיפוט, על אף האמור בתקנת משנה (א)". לפיכך – מילשון התקנה עצמה נלמד היתרונו שיש לתקנה זו על פני החלופות בתקנה 3 (א) לתקנות סד"א.

12. בכתוב הتبיעה מפרט המשיבה 1 כי היא מנהלת חנות וירטואלית המאגdet תחתיה 35 חניות פרחים ברחבי הארץ ומתוכן חנות ו/או חניות המצויות בתחום השיפוט שבו מצוי מקום מגוריו ומקום עסקו של המבקש.
 13. תכליתה של תקנה 3 (א) לתקנות סד"א הנה להורות באופן מהיב לתובע בעל מספר סניפים לרבות במקוםמושבו של הנتابע, להפעיל את זכויותיו הדינמיות במקוםמושבו של הנتابע, על מנת למזער את הפגיעה בנتابע.
 14. תקנה 3 (א) לתקנות סדר הדין מרhiba את אפשרויות הتبיעה של התובע. הוראתה מונעת מן התובע "פורום שופינג". תקנה 3 (א) קובעת מפורשת כי מקום שקיימת חפיפה בין מקום עסקיו או אחד מקומות עסקיו של הנتابע – הتبיעה תוגש *לbiham*"ש באותו תחום שיפוט של החפיפה.
 15. בעניינו טוענת המשיבה 1 כי פרסום העתקה המפירה הייתה בין היתר באתר האינטרנט של המשיבה 2. אין חולק בעניינו כי המבקש אינו בעל **אתר אינטרנט**. על פי כתוב הتبיעה המבקש הינו בעל חנות פרחים – ועיסוקו במכירת פרחים בחנות בחיפה ובדרך הרגילה. על כן, אף אליבא דתובעת חלופת מקום השיפוט על פי תקנה 3 (א) (5) - לא מתקימת ביחס לבקשת.
 16. אציג – המשיבה 2 לא כפירה בסמכותו המקומית של **בימ"ש השלום בתל-אביב**. המשיבה 2 הגישה כתוב הגנתה ואף הודיעت צד ג' מתוקנים לבימ"ש זה. רק בתגובהה לבקשת המבקש העלה המשיבה 2 לראשונה טענה כי הפורום המוסמך הוא **בימ"ש השלום בירושלים**. אני>Dזווה את הטענה. כלל הוא כי נתבע המבקש להעלות טענת סמכות מקומית לדיוון חייב להעלotta בהזדמנות הראשונה; נתבע אשר לא טعن בכתב הגנתו כי *אין לbiham*"ש סמכות מקומית – יראו אותו כמסכים למקומות השיפוט.
- ראה: א.גורן, בספרו "סוגיות בסדר דין אזרחי (מהזורה שמינית) עמ' 26.
על כן לא אזקק כלל לעמדת המשיבה 2.
17. כאן המקום להוסיף כי מכלול השיקולים הבאות בחשבון את האמור בתקצחיםו של המבקש והמסמכים שצורפו אליו, מהם עולה כי מצד בריאותו של המבקש איננו טוב. המבקש בשנות ה-60 לחייו, סובל מבעיות גופניות ונפשיות שבಗינן אושרו לו 100% נכות לצמידות, ועיסוקו בחנות הפרחים בחיפה מהויה חלק מהתהליך של שיקום אותו הוא עבר. משכך, אף מן הטעם הזה,amazon הנוחות נוטה לטובת המבקש, במידה המצדיקה את העברת הדיוון *לbiham*"ש השלום בחיפה.
 18. העולה מכל המקובץ כי אני מורה על העברת הדיוון *לbiham*"ש המוסמך בהתאם להוראת סעיף 79

.19. הוצאות התביעה, כולל שכ"ט עו"ד בסך 2,000 ש"ח + מע"מ על פי תוצאות הדיון בתיק העיקרי.

המציאות תשגר החלטה זו לצדים.

ניתנה היום א' בסיוון, תשס"ו (28 במאי 2006) בהיעדר הצדדים

מאرك – הורנץ'יק דליה, שופטת